

Kirsi Rajaniemi, konsultativ tjänsteman

Inrikesministeriets förordning om brandlarmanläggningar och automatiska släckanläggningar

1 Bakgrund och bemyndiganden att utfärda förordning

Lagen om vissa brandskyddsanordningar (191/2024) träder i kraft den 1 januari 2025. Samtidigt upphävs inrikesministeriets förordning om automatiska släckningsanläggningar (744/2000, SM-1999–967/Tu-33, Serie A:65, delvis upphävd redan den 1 januari 2007), som förblivit i kraft med stöd av lagen om anordningar inom räddningsväsendet (10/2007). Inrikesministeriets föreskrift för anskaffning, installation, ibruktagning, service och besiktning av brandlarmanläggningar (SM-1999–440/Tu-33, Serie A:60) upphävdes den 1 januari 2007.

I lagen om vissa brandskyddsanordningar föreskrivs om kraven på brandlarmanläggningar och automatiska släckanläggningar som är fast installerade i byggnader samt om installations- och underhållsarbeten som gäller dessa anläggningar och om besiktning av dem. Genom förordningen preciseras kraven på anläggningarnas utförande och dokumentation. Enligt 5 § 3 mom. i lagen om vissa brandskyddsanordningar utfärdas närmare bestämmelser om funktionella krav på brandlarmanläggningar och automatiska släckanläggningar genom förordning av inrikesministeriet. Enligt 6 § 3 mom. får närmare bestämmelser om innehållet i den redogörelse som ska utarbetas för den grundläggande karakteriseringen av anläggningarna utfärdas genom förordning av inrikesministeriet och enligt 7 § 3 mom. får närmare bestämmelser om innehållet i ett installationsbevis utfärdas genom förordning av inrikesministeriet.

I förordningen preciseras också skyldigheterna enligt 12 § i räddningslagen (379/2011) i fråga om underhåll av brandlarmanläggningar och automatiska släckanläggningar. Enligt 12 § 3 mom. i räddningslagen får närmare bestämmelser om tekniska detaljer och metoder för att anordningar ska hållas i funktionsdugligt skick samt om underhållsprogram och dokumentering av åtgärder utfärdas genom förordning av inrikesministeriet.

2 Beredning av ärendet

Förordningen har beretts som tjänsteuppdrag vid inrikesministeriet.

Utkastet till förordning bifogades regeringens proposition med förslag till lag om vissa brandskyddsanordningar (RP 106/2023 rd). Efter det har det gjorts små textjusteringar i förordningsutkastet.

Förordningsutkastet var på remiss under perioden 29.8–14.10.2024. Remissbehandlingen genomfördes i webbtjänsten utlåtande.fi.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Inrikesministeriet

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PB 26
00023 Statsrådet

Kyrkogatan 12
Helsingfors

0295 480 171
+358 295 480 171

09160 44635
+358 9 160 44635

kirjaamo.sm@gov.fi
www.intermin.fi

Beredningsunderlaget till förordningen finns i den offentliga tjänsten under adressen valtioneuvosto.fi/sv/projekt med identifieringskod [SM011:00/2024](#).

Utkastet till förordning har anmälts till Europeiska kommissionen i enlighet med direktiv (EU) 2015/1535 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter (informationsförfarandets nummer 2024/0471/FI). Väntetiden på tre månader för anmälan löpte ut den 29 november 2024.

Förslaget till förordning har inte granskats vid laggranskningsenheten vid justitieministeriets lagberedningsavdelning på grund av laggranskningsenhetens brådskande arbetsläge.

3 Nuläge och de viktigaste förslagen

Syftet med förordningen är att förtydliga och uppdatera bestämmelserna om brandlarmanläggningar och automatiska släckanläggningar och att säkerställa att anläggningarna fungerar och är lämpliga för ändamålet. Detta främjar målet i statsminister Petteri Orpos regeringsprogram att effektivisera förebyggandet av olyckor och eldsvådor. Regeringsprogrammet syftar också till att göra regleringen som gäller byggande enklare och smidigare.

I 5 § i lagen om vissa brandskyddsanordningar finns bestämmelser om hur brandlarmanläggningar och automatiska släckanläggningar ska konstrueras och installeras så att de fungerar korrekt och tillförlitligt och, när de underhålls korrekt, är funktionsdugliga under den planerade livslängden. Vid utförandet av en anläggning är utgångspunkten att den är lämplig för sitt ändamål och sitt användningsobjekt. Anordningar, komponenter och andra tillbehör ska vara avsedda för användningen och förhållandena i fråga och uppfylla de krav som gäller för dem.

I 5 § 2 mom. i lagen om vissa brandskyddsanordningar föreskrivs det om funktionella krav på anläggningar, vilket är nytt jämfört med den tidigare regleringen. De funktionella kraven gäller anläggningarnas egenskaper och tillförlitligheten hos anläggningarnas funktion, olika anordningars inbördes kompatibilitet samt skydd av anläggningarna mot skadliga verkningar. De funktionella kraven gäller också förebyggande av felaktig funktion hos anläggningarna samt behövliga märkningar och skyltar. Genom förordningen preciseras de funktionella kraven. Överensstämmelse med de funktionella kraven kan påvisas med hjälp av standarder eller andra allmänt godkända planeringsanvisningar. Det kan dock finnas även andra lösningar, och det hänvisas inte längre till standarder i förordningen. Vid certifieringsbesiktningen av anläggningen konstateras att den installerade anläggningen uppfyller de funktionella kraven och den grundläggande karakteriseringen av anläggningen. Bestämmelser om certifieringsbesiktning finns i 15 § i lagen om vissa brandskyddsanordningar.

Dokumenteringen av utförandet av brandlarmanläggningar och automatiska släckanläggningar är viktig vid ibruktagandet av en anläggning och under användningen av den. I lagen om vissa brandskyddsanordningar har kraven på dokumentering förtydligats och skärpts. I 6 § i lagen om vissa brandskyddsanordningar föreskrivs det om den redogörelse som ska utarbetas för den grundläggande karakteriseringen av anläggningen och i 7 § om det installationsbevis som ska upprättas för utförandet av anläggningen. Genom förordningen preciseras minimiinhållet i dessa.

Genom regelbundet underhåll ska det säkerställas att en brandlarmanläggning och en automatisk släckanläggning hålls i funktionsdugligt skick. I 12 § i räddningslagen föreskrivs om en allmän underhållsskyldighet och genom förordningen preciseras innehållet i skyldigheten.

Den nya förordningen är inte lika detaljerad som den tidigare regleringen på förordningsnivå, eftersom en del av regleringen har lyfts upp till lagnivå i lagen om vissa brandskyddsanordningar. I lagen om vissa brandskyddsanordningar har också bestämmelserna om brandlarmanläggningar och automatiska släckanläggningar förenhetligats. Bestämmelser om krav på installationsföretag, besiktningsorgan och besiktning av anläggningar finns i lagen om vissa brandskyddsanordningar, och bestämmelser om detta utfärdas inte längre på förordningsnivå.

4 De huvudsakliga konsekvenserna

Den föreslagna förordningen bedöms inte ha några betydande ekonomiska eller andra konsekvenser. Förslaget till förordning innehåller inga sådana detaljerade bestämmelser som höjer kravnivån. Bestämmelserna görs mindre detaljerade, vilket i någon mån minskar regleringsbördan.

Genom förslaget till förordning preciseras de funktionella kraven på anläggningar. De funktionella krav som anges i lagen om vissa brandskyddsanordningar gäller bl.a. tillförlitligheten hos anläggningens funktion, anläggningens egenskaper och kompatibilitet samt förebyggande av felaktig funktion hos anläggningen. De funktionella kraven bedöms tillsammans med dokumenteringen av utförandet främja att de anläggningar som installeras fungerar tillförlitligt på avsett sätt samt lämpar sig för byggnaden och den verksamhet som bedrivs i byggnaden. Syftet med dokumenteringen av planeringen av anläggningen, anläggningens tekniska genomförande och testningen av anläggningen är också att främja service- och underhållsåtgärder under anläggningens livscykel.

Felaktig funktion hos anläggningarna orsakar störningar för byggnadens användare och för den verksamhet som bedrivs i byggnaden. Syftet med det funktionella kravet på förebyggande av felaktig funktion är att minska i synnerhet antalet felaktiga brandlarm som orsakas av brandlarmanläggningar och på så sätt minska avbrotten i verksamheten vid objekt med brandlarmanläggningar och räddningsverkets brådskande uttryckningar. Räddningsverken har tagit ut avgifter för felaktiga brandlarm sedan 2012. En minskning av antalet felaktiga brandlarm kan också ha ekonomiska konsekvenser för innehavarna av brandlarmanläggningar.

5 Remissvar

Förordningsutkastet var på remiss under perioden 29.8–14.10.2024. Det kom in 30 remissutlåtanden om förordningsutkastet. Utlåtanden lämnades av Ab Alarm Control Alco Oy, DEKRA Industrial Oy, Finlands Näringsliv EK, Enitest Oy, Södra Karelens räddningsverk, Södra Österbottens räddningsverk, Finnsecurity ry, Finanssiala ry, Hyvinvointialueyhtiö Oy – Räddningsverkens partnerskapsnätverk, Nödcentralverket, Inspecta tarkastus Oy, Egentliga Tavastlands räddningsverk, Mellersta Finlands räddningsverk, Kohtuuhintaisten vuokra- ja asumisoikeustalojen omistajat - KOVA ry, LVI-Tekniset Urakoitsijat LVI-TU ry, Västra Nylands räddningsverk, Palonilmaisualan yhdistys rf, Birkalands välfärdsområdes räddningstjänst, Räddningsinstitutet, Päijänne-Tavastlands räddningsverk, Satakunta räddningsverk, Räddningsbranschens Centralorganisation i Finland SPEK, Finlands Brandingenjörsförening, Finlands Brandbefälsförbund rf, Sähkö- ja teleurakoitsijat STUL ry, Strålsäkerhetscentralen, Säkerhets- och kemikalieverket Tukes, Turva-alaan yrittäjät ry, Egentliga Finlands räddningsverk och en privatperson.

I utlåtandena ansågs förordningen vara behövlig och viktig. I utlåtandena föreslogs preciseringar och kompletteringar av detaljerna i förordningen. Flera remissinstanser föreslog kompletteringar som inte ska regleras på förordningsnivå eller som skulle förutsätta ändringar också på lagnivå.

Utifrån remissvaren har utkastet till förordning ändrats på följande sätt:

- Skyddandet av anläggningarna mot avsiktlig skada i 5 § har preciserats.
- I 6 § och 9 § 2 mom. 2 punkten har begreppen brandlarmanläggningens huvudenhet och släckanläggningens central korrigerats.
- I 7 § har man lagt till en punkt 9, arrangemang som gäller släcknings- och räddningsuppdrag, till redogörelsen för den grundläggande karakteriseringen av anläggningarna.
- I 9 § har det preciserats att brandlarmets överföringsförbindelse ska testas månatligen, och i 10 § har omnämnandet av testandet av förbindelsen till nödcentralen strukits.

6 Specialmotivering

1 §. Tillämpningsområde. I den föreslagna 1 § föreskrivs det om förordningens tillämpningsområde.

Enligt 1 mom. gäller förordningen brandlarmanläggningar och automatiska släckanläggningar som avses i lagen om vissa brandskyddsanordningar. Enligt 1 och 4 § i lagen om vissa brandskyddsanordningar gäller kraven anläggningar som installeras i byggnader och för vars del installationen grundar sig på en skyldighet enligt lag eller en annan författning, på ett bygglov eller på andra tillståndsförfaranden hos myndigheter. Kraven gäller också anläggningar vars brandlarm ansluts till nödcentralen med en dataöverföringsförbindelse och anläggningar som ansluts till vattentjänstverkets ledningsnät eller till en byggnads vatten- och avloppsanordningar.

Enligt 2 mom. föreskrivs det i förordningen om underhåll av brandlarmanläggningar och automatiska släckanläggningar.

2 §. Funktionella krav på brandlarmanläggningar. I paragrafen föreslås bestämmelser om funktionella krav på brandlarmanläggningar som avses i 5 § i lagen om vissa brandskyddsanordningar.

Med brandlarmanläggning avses en anläggning som upptäcker en begynnande brand och automatiskt meddelar om den. Enligt förslaget är de funktionella kraven på brandlarmanläggningar att de på ett tillförlitligt sätt upptäcker en begynnande brand och aktiveras snabbt, så att meddelande-, larm- och styrningsfunktioner som styrs av brandlarmanläggningen startar som planerat. Anläggningen ska i tillräcklig utsträckning täcka hela det området som ska skyddas med tanke på anläggningens planerade funktion. Ytterligare funktionella krav är även kompatibilitet mellan komponenter och anordningar, verifiering av anläggningens funktion med avseende på elavbrott och skydd av anläggningen mot förhållanden i byggnaden och omgivningen.

Det enklaste sättet att visa att de funktionella kraven uppfylls är att iaktta en standard eller någon annan allmänt godkänd planeringsanvisning. Vid utförandet av brandlarmanläggningar används oftast det ST-direktiv som Sähkötieto ry publicerat (Planering, installation och underhåll av brandlarmanläggning 2019, ST-ohjeisto 16). Direktivet innehåller kraven enligt SFS-EN 54 seriens standarder som gäller brandlarmanläggningar. I planeringsanvisningen anges krav i fråga om skyddets omfattning och grunderna för dimensionering av anläggningen. Avvikelser från planeringsanvisningen ska dokumenteras i redogörelsen för den grundläggande karakteriseringen och i installationsbeviset.

Enligt punkt 4 ska brandlarmanläggningen ge behövliga meddelanden och larm. Brandlarmanläggningen ger flera olika meddelanden och larm både lokalt och utanför byggnaden. Brandlarmet om en begynnande brand ges alltid lokalt och förmedlas till nödcentralen eller någon annan ständigt övervakad plats. Felmeddelande om fel som äventyrar eller skadar anläggningens funktionssäkerhet ges lokalt i byggnaden och förmedlas till någon annan ständigt övervakad plats. Till fastighetens kontrollrum förmedlas också andra meddelanden, såsom servicemeddelanden och förhandsvarningar.

Om lokala larm som brandlarmanläggningen ger kompletteras eller ersätts med ett system för utrymningslarm och säkerhetsutrop som styrs av brandlarmanläggningen är utförandet av systemet en del av utförandet av brandlarmanläggningen. Det finns en ST-anvisning om utförande av system för utrymningslarm och säkerhetsutrop (Poistumishälytys- ja turvakuulutusjärjestelmä, ST-ohjeisto 21).

3 §. Styrfunktioner för brandlarmanläggningar. Enligt förslaget föreskrivs det att eventuella andra system och anordningar som ansluts inte får störa brandlarmanläggningens funktion. Brandlarmanläggningen används ofta för att starta och styra byggnadens övriga brandsäkerhetsanordningar eller hustekniska anordningar. Sådana kan vara till exempel byggnadens branddörrar, ventilationens brandspjäll, utrymningsbelysningen och rökventilationen. Med tanke på brandlarmanläggningens tillförlitlighet är det väsentligt att funktionen i de system som styrs eller ett fel i deras funktion inte stör brandlarmanläggningens planerade funktion.

De anordningar som styrs kan utgöra en del av brandlarmanläggningen, men planeringen av deras funktion eller installationen av dem omfattas inte av tillämpningsområdet för lagen om vissa brandskyddsanordningar eller denna förordning.

4 §. Funktionella krav på automatiska släckanläggningar. I paragrafen föreslås bestämmelser om funktionella krav på automatiska släckanläggningar som avses i 5 § i lagen om vissa brandskyddsanordningar.

Med automatisk släckanläggning avses en anläggning som ska upptäcka och släcka en brand eller hålla den under kontroll. En automatisk släckanläggning kan vara exempelvis en sprinkleranläggning, ett vattendimsystem, en gassläckanläggning, en aerosol släckanläggning eller en skumsläckanläggning. Det funktionella kravet på en anläggning är att den ska kunna släcka en brand eller hålla den under kontroll under den planerade tiden. Anläggningen ska täcka det område som ska skyddas i tillräcklig utsträckning med tanke på anläggningens planerade funktion. Ytterligare funktionella krav på anläggningen är också att anläggningen aktiveras snabbt, att

behövliga larm ges i byggnaden, att komponenter och anordningar är sinsemellan kompatibla, att anläggningens funktion är skyddad mot brandpåverkan, att släckmedlets effekter beaktas samt att anläggningen skyddas mot förhållanden i byggnaden och omgivningen.

Det enklaste sättet att visa att de funktionella kraven uppfylls är att iaktta en standard eller någon annan allmänt godkänd planeringsanvisning. Vid utförandet av automatiska släckanläggningar används oftast europeiska standarder, bland annat SFS-EN 12845 (Fasta släcksystem. Automatiska sprinklersystem. Utförande, installation och underhåll) och SFS-EN 16925 (Fasta släcksystem. Automatiska boendesprinkler. Utförande, installation och underhåll). I planeringsanvisningen anges krav i fråga om skyddets omfattning och grunderna för dimensionering av anläggningen. Avvikelser från planeringsanvisningen ska dokumenteras i redogörelsen för den grundläggande karakteriseringen och i installationsbeviset.

Enligt punkt 4 i paragrafen ska en automatisk släckanläggning ge behövliga larm. Släckanläggningen meddelar att den upptäckt en begynnande brand lokalt i byggnaden samt ofta också via brandlarmet till nödcentralen. Meddelanden om tekniska fel och underhållsmeddelanden från anläggningens olika komponenter, såsom ventiler och tryck- och flödesomkopplare, skickas lokalt och förmedlas vid behov också till någon annan ständigt övervakad plats i enlighet med reglerna för planering.

5 §. Förebyggande av felaktig funktion. Enligt förslaget föreskrivs det att förebyggande av felaktig funktion och avsiktlig skada ska beaktas vid planeringen och utförandet av anläggningarna. Vid planeringen och utförandet av anläggningarna ska man beakta förutom anläggningens tekniska lösning även särskilt användningsändamålet för de utrymmen som skyddas samt de som använder utrymmena och det förmodade beteendet hos dem. Sådan verksamhet och användning som skäligen kan förutses ska inte leda till felaktiga brandlarm. Till exempel detektorer, tryckknappar och sprinklarmstycken skyddas vid behov med mekaniska skydd så att de inte utsätts för oavsiktliga eller avsiktliga stötar. Felaktiga larm till följd av miljöförhållanden såsom damm, avgaser, starkt luftflöde, matlagning och vattenånga förebyggs till exempel genom rätt system- och komponentval.

6 §. Märkningar och skyltar. I paragrafen föreslås bestämmelser om behövliga märkningar och skyltar som ingår i de funktionella kraven på brandlarmanläggningar och automatiska släckanläggningar. Enligt 1 mom. ska brandlarmanläggningar och automatiska släckanläggningar och med dem skyddade utrymmen förses med de märkningar och skyltar som behövs för användningen och underhållet av anläggningarna. Märkningar och skyltar behövs av byggnadsanvändarna, personer som underhåller och besiktigar anläggningarna och räddningsmyndigheterna. Bra märkning bidrar till att anläggningen används på avsett sätt. Till exempel ska brandlarmsknappar märkas ut så att de är lätta att upptäcka. Vilka märkningar och skyltar som behövs beror också på den anläggning som installeras. Till exempel förutsätter säker användning av gassläckningsanläggningar att även det skyddade utrymmet har märkts ut.

Enligt 2 mom. ska placeringen av brandlarmanläggningens huvudenhet och släckanläggningens central märkas ut med skyltar så att det är möjligt att lätt och utan obefogat dröjsmål hitta dem när en anläggning ger larm. Om huvudenheten eller centralen är placerad inne i byggnaden långt från ytterdörrarna ska skyltningen finnas hela vägen från ytterdörren till utrymmets dörr. Placeringen av brandlarmanläggningens huvudenhet, som är avsedd för räddningsväsendets enheter, märks vanligtvis ut med en "BRANDLARM"-skylt samt med ett larm som installerats utanför byggnaden i närheten av dörren. Vägledningen kan vara genomförd med antingen skyltar eller kartor som räddningsväsendets enheter har tillgång till, såsom brandkartor. Märkningen av utrymmena ska dock alltid finnas åtminstone på dörrarna till utrymmena i fråga.

7 §. Redogörelse för den grundläggande karakteriseringen av anläggningar. I paragrafen preciseras innehållet i redogörelsen för den grundläggande karakteriseringen av brandlarmanläggningar och automatiska släckanläggningar som avses i 6 § i lagen om vissa brandskyddsanordningar.

Enligt paragrafen ska utredningen innehålla identifieringsuppgifter om objektet och den som utarbetat redogörelsen. Av redogörelsen ska också framgå grunden för bestämmande av anläggningen, det vill säga vilken författning installationen av anläggningen baserar sig på eller huruvida installationen grundar sig till exempel på bygglov eller något annat myndighetstillståndsförfarande. I redogörelsen ska det dokumenteras vilka val som gjorts vid planeringen och på vilka grunder, vilka regler för planeringen som iakttas och eventuella andra krav som iakttas samt undantag från reglerna för planeringen. I fråga om brandlarmanläggningar ska

redogörelsen ange grunderna för dimensioneringen av anläggningen och hur larmgivningen utförts. I fråga om släckanläggningar ska redogörelsen ange anläggningens typ, grunderna för dimensioneringen och skyddets omfattning samt övriga uppgifter, såsom sprinklerklassen eller de krav som ställs på vattenkällan. I redogörelsen anges också hur interoperabiliteten med eventuella andra system som påverkar anläggningens funktion beaktas och säkerställs.

Enligt punkt 6 ska redogörelsen ange huruvida anläggningens brandlarm ska kopplas till nödcentralen eller till någon annan ständigt övervakad plats. I redogörelsen anges också hur larmöverföringen genomförs och vart uppgifter om olika larm överförs, samt hur övervakningen av fel i förbindelsen genomförs. I praktiken ingår anläggningens innehavare ett avtal om en larmöverföringstjänst med en teleoperatör och om övervakning av fel i förbindelsen med en separat serviceleverantör. I lagen om vissa brandskyddsanordningar finns inga bestämmelser om dessa avtal och om processerna för larmöverföring och övervakning av fel i förbindelsen.

Enligt punkt 9 ska redogörelsen ange arrangemang som gäller släcknings- och räddningsuppdrag som hänför sig till anläggningen. Sådana är exempelvis placering och märkning av brandlarmanläggningens huvudenhet och släckanläggningens central och matningsförbindelserna för tillskottsvatten, så att de är lättillgängliga för räddningsväsendets enheter.

8 §. Installationsbevis. I paragrafen preciseras de uppgifter, redogörelser och handlingar som ska ingå i det installationsbevis som avses i 7 § i lagen om vissa brandskyddsanordningar.

Installationsbeviset beskriver anläggningens tekniska utförande och dokumenterar de provningar, mätningar och andra åtgärder som installationsföretaget har vidtagit för att säkerställa anläggningens funktionsduglighet. Installationsbeviset innehåller en beskrivning av anläggningens funktioner samt dokumentation av programmeringen av anläggningen och av att använda anordningar och komponenter överensstämmer med kraven och är kompatibla. Enligt 11 § 2 mom. i lagen om vissa brandskyddsanordningar undertecknas installationsbeviset av den ansvariga personen vid installationsföretaget.

Enligt 1 mom. ska installationsbeviset innehålla tillräckliga identifieringsuppgifter om objektet, om den installerade anläggningen och om det installationsföretag som utfört installationsarbetet. I installationsbeviset dokumenteras vilka regler för planeringen som tillämpats, vilka lösningar som använts för att säkerställa att anläggningen överensstämmer med de funktionella kraven och vilka ändringar som gjorts i den grundläggande karakteriseringen eller planen i installationsskedet. Enligt 8 § 2 mom. i lagen om vissa brandskyddsanordningar ska installationsföretaget utföra funktionstester som omfattar hela anläggningen och det egna arbetet och uppgifter om dessa dokumenteras i installationsbeviset. I installationsbeviset ska också ingå den information, de anvisningar och de scheman som behövs vid användning och underhåll av anläggningen.

Enligt 2 mom. ska till installationsbeviset fogas redogörelsen för den grundläggande karakteriseringen av anläggningen och besiktningsprotokollet över certifieringsbesiktningen.

9 §. Underhåll av anläggningar. I paragrafen preciseras underhållsskyldigheten som föreskrivs i 12 § i räddningslagen.

Enligt 1 mom. ska anläggningens innehavare svara för att anläggningen hålls i funktionsdugligt skick, att anläggningens funktionsduglighet övervakas och att fel och brister som upptäckts i anläggningen avhjälpas. Med innehavaren av en anläggning avses ägaren och innehavaren av en byggnad samt en verksamhetsidkare som i enlighet med 12 § 2 mom. i räddningslagen svarar för att en anläggning hålls i funktionsdugligt skick.

I 2 mom. räknas upp de åtgärder som anläggningens innehavare ska se till att vidtas.

10 §. Service- och underhållsprogram för anläggningar. I paragrafen föreskrivs om service- och underhållsprogrammet för brandlarmanläggningar och automatiska släckanläggningar. Avsikten är att service- och underhållsprogrammet ska styra det systematiska underhållet av anläggningen. När programmet utarbetas är det bra att använda standarder och andra allmänna anvisningar.

Enligt 1 mom. ska service- och underhållsprogrammet omfatta alla regelbundna service- och underhållsåtgärder och omfatta anläggningens planerade livscykel. Med detta avses både sådana

åtgärder och tester som görs av anläggningens innehavare och underhållsarbeten som endast kan utföras av ett installationsföretag.

Enligt 2 mom. måste programmet ses över och uppdateras under anläggningens livscykel så att det motsvarar byggnadens förhållanden och de ändringar som gjorts i anläggningen. Anläggningens ålder och skick ska också beaktas på behövligt sätt. Därtill är det viktigt att se till att ändringar som gjorts i anläggningen har antecknats på brandkartorna.

Enligt 3 mom. ska åtgärder som utförts registreras. Handlingar som gäller anläggningens service och underhåll ska förvaras så att de finns tillgängliga vid underhållet av anläggningen och vid den periodiska besiktningen av anläggningen. Handlingarna kan begäras framlagda också när räddningsmyndigheten övervakar att underhållsskyldigheten fullgörs.

I 19 § i lagen om vissa brandskyddsanordningar finns bestämmelser om bevaring av besiktningsprotokoll för anläggningen.

11 §. Ikraftträdande. Förordningen föreslås träda i kraft samtidigt med lagen om vissa brandskyddsanordningar, dvs. den 1 januari 2025.